ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (τρίτο τμήμα)
της 27ης Οκτωβρίου 2005 *

Στην υπόθεση Τ-336/03,

Les Éditions Albert René, με έδρα το Παρίσι (Γαλλία), εκπροσωπούμενη από τον J. Pagenberg, δικηγόρο,

προσφεύγουσα,

κατά

Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), εκπροσωπουμένου από την S. Laitinen,

καθού,

αντίδικος κατά τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ και παρεμβαίνων ενώπιον του Πρωτοδικείου:

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

Orange A/S, με έδρα την Κοπεγχάγη (Δανία), εκπροσωπούμενη από τον J. Balling, δικηγόρο,

με αντικείμενο προσφυγή κατά της αποφάσεως του τετάρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 14ης Ιουλίου 2003 (υπόθεση R 0559/2002-4), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Les Éditions Albert René και Orange A/S,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
(τρίτο τμήμα),

συγκείμενο από τους M. Jaeger, πρόεδρο, V. Tiili και O. Czúcz, δικαστές,

γραμματέας: I. Νάτσινας, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη το δικόγραφο της προσφυγής που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου την 1η Οκτωβρίου 2003,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα αντικρούσεως που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 30 Ιουλίου 2004,

κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 2ας Ιουνίου 2005,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

1 Στις 7 Νοεμβρίου 1997, η Orange A/S (στο εξής: αιτούσα) υπέβαλε, δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε, αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος στο Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ).

2 Το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση είναι το λεκτικό σημείο MOBILIX.

3 Τα προϊόντα και οι υπηρεσίες για τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση υπάγονται, όσον αφορά την παρούσα προσφυγή, στις κλάσεις 9, 16, 35, 37, 38 και 42 κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας σχετικά με τη διεθνή ταξινόμηση προϊόντων και υπηρεσιών με σκοπό την καταχώριση σημάτων, της 15ης Ιουνίου 1957, όπως αναθεωρήθηκε και τροποποιήθηκε, και αντιστοιχούν, για καθεμία από τις κλάσεις αυτές, στην ακόλουθη περιγραφή:

— «συσκευές, όργανα και εγκαταστάσεις τηλεπικοινωνίας, στα οποία περιλαμβάνονται αυτά που προορίζονται για την τηλεφωνία, τηλέφωνα και κυψελοειδή τηλέφωνα, εξοπλισμός μετάδοσης και λήψης, στον οποίο περιλαμβάνονται κεραίες και παραβολικοί ανακλαστήρες, συσσωρευτές και μπαταρίες, μετασχηματιστές και μετατροπείς, κωδικοποιητές και αποκωδικοποιητές, κωδικο-

ποιημένες κάρτες και κάρτες για κωδικοποίηση, τηλεκάρτες, συσκευές και όργανα σηματοδότησης και διδασκαλίας, ηλεκτρονικά ευρετήρια τηλεφώνων, μέρη και εξαρτήματα (μη περιλαμβανόμενα σε άλλες κλάσεις) για όλα τα προαναφερθέντα είδη», που υπάγονται στην κλάση 9·

— «τηλεφωνικές κάρτες», που υπάγονται στην κλάση 16·

— «υπηρεσίες απάντησης απόντος συνδρομητή (για προσωρινά απόντες συνδρομητές), παροχή συμβουλών και βοηθείας σε σχέση με τη διαχείριση και την οργάνωση, παροχή συμβουλών και βοηθείας σε σχέση με την εκπλήρωση επαγγελματικών καθηκόντων», που υπάγονται στην κλάση 35·

— «εγκατάσταση και επισκευή τηλεφώνων, κατασκευή, επισκευές, υπηρεσίες εγκαταστάσεων», που υπάγονται στην κλάση 37·

— «τηλεπικοινωνίες, όπου περιλαμβάνεται η παροχή πληροφοριών σε σχέση με τις τηλεπικοινωνίες, επικοινωνίες μέσω τηλεφώνου και τηλέγραφου, επικοινωνίες μέσω οθονών ηλεκτρονικών υπολογιστών και κυψελοειδών τηλεφώνων, μετάδοση τηλεομοιοτυπιών, ραδιοφωνικές και τηλεοπτικές εκπομπές, στις οποίες περιλαμβάνονται εκπομπές μέσω καλωδιακής τηλεόρασης και του Διαδικτύου (Internet), αποστολή μηνυμάτων, χρηματοδοτική μίσθωση συσκευών αποστολής μηνυμάτων, χρηματοδοτική μίσθωση τηλεπικοινωνιακών συσκευών, στις οποίες περιλαμβάνονται συσκευές τηλεφωνίας», που υπάγονται στην κλάση 38·

— «επιστημονική και βιομηχανική έρευνα, μηχανική, όπου περιλαμβάνονται εγκαταστάσεις προβολής και τηλεπικοινωνιακές εγκαταστάσεις, ειδικότερα για την τηλεφωνία, και προγραμματισμός ηλεκτρονικών υπολογιστών, σχεδιασμός, συντήρηση και ενημέρωση λογισμικού, χρηματοδοτική μίσθωση ηλεκτρονικών υπολογιστών και προγραμμάτων ηλεκτρονικών υπολογιστών», που υπάγονται στην κλάση 42.

4 Η αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος δημοσιεύθηκε στο *Δελτίο κοινοτικών σημάτων* αριθ. 1/99, της 4ης Ιανουαρίου 1999.

5 Η ως άνω αίτηση αποτέλεσε αντικείμενο ανακοπής την οποία άσκησε η Les Éditions Albert René (στο εξής: προσφεύγουσα). Έγινε επίκληση των ακολούθων προγενεστέρων δικαιωμάτων, που αφορούν τον όρο «obelix»:

α) προγενέστερο καταχωρισθέν σήμα, το οποίο προστατεύεται από την καταχώριση του κοινοτικού σήματος αριθ. 16 154 της 1ης Απριλίου 1996 για τα ακόλουθα προϊόντα και υπηρεσίες, κατά το μέτρο που έχουν ενδιαφέρον για την παρούσα διαδικασία:

— «συσκευές και όργανα ηλεκτρικά, ηλεκτρονικά, φωτογραφικά, κινηματογραφικά, οπτικά και διδασκαλίας (εκτός συσκευών προβολής) που περιλαμβάνονται στην κλάση 9, ηλεκτρονικές συσκευές για παιχνίδια με ή χωρίς οθόνη, ηλεκτρονικοί υπολογιστές, τμήματα προγραμμάτων και προγράμματα πληροφορικής που έχουν καταγραφεί σε μέσα αποθήκευσης δεδομένων, και ειδικότερα βιντεοπαιχνίδια», που υπάγονται στην κλάση 9·

— «χαρτί, χαρτόνι και είδη απ' αυτά τα υλικά, έντυπο υλικό (που περιλαμβάνεται στην κλάση 16), εφημερίδες, περιοδικά, βιβλία, υλικό βιβλιοδεσίας (και ειδικότερα κλωστές, υφάσματα και άλλα υλικά που χρησιμοποιούνται στη βιβλιοδεσία)· φωτογραφίες, είδη χαρτοπωλείου, κολλώδεις ύλες (για χαρτικά ή για οικιακή χρήση)· υλικά για καλλιτέχνες, συγκεκριμένα υλικά για το σχέδιο, τη ζωγραφική, την προτυποποίηση (μοντελοποίηση)· χρωστήρες, γραφομηχανές και είδη γραφείου (εκτός των επίπλων)· μηχανήματα και συσκευές γραφείου (τα οποία περιλαμβάνονται στην κλάση 16)· παιδαγωγικό και εκπαιδευτικό υλικό (εκτός συσκευών)· πλαστικά υλικά συσκευασίας (μη περιλαμβανόμενα σε άλλες κλάσεις)· παιγνιόχαρτα· τυπογραφικά στοιχεία· στερεότυπα», που υπάγονται στην κλάση 16·

— «παιχνίδια, αθύρματα· είδη γυμναστικής και αθλητισμού (τα οποία περιλαμβάνονται στην κλάση 28)· διακοσμήσεις χριστουγεννιάτικων δένδρων», που υπάγονται στην κλάση 28·

— «μάρκετινγκ και διαφήμιση», που υπάγονται στην κλάση 35·

— «παρουσίαση έργων, παραγωγή έργων, ενοικίαση έργων· έκδοση βιβλίων και περιοδικών· εκπαίδευση και ψυχαγωγία· διοργάνωση εκδηλώσεων και εκθέσεων· δημόσιες δραστηριότητες, πάρκα αναψυχής, παραγωγή μουσικών θεαμάτων και διαλέξεων· έκθεση αρχιτεκτονικών απομιμήσεων και θεάματα ιστορικού, πολιτιστικού και λαογραφικού χαρακτήρα», που υπάγονται στην κλάση 41·

— «υπηρεσίες παροχής προσωρινού καταλύματος και υπηρεσίες σίτισης· φωτογραφίες· μεταφράσεις· διαχείριση και εκμετάλλευση δικαιωμάτων του δημιουργού· εκμετάλλευση της πνευματικής ιδιοκτησίας», που υπάγονται στην κλάση 42,

β) προγενέστερο παγκοίνως γνωστό σήμα σε όλα τα κράτη μέλη για τα προϊόντα και τις υπηρεσίες που περιλαμβάνονται στις κλάσεις 9, 16, 28, 35, 41 και 42.

6 Προς στήριξη της ανακοπής της, η προσφεύγουσα προέβαλε την ύπαρξη κινδύνου συγχύσεως κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β΄, και παράγραφος 2, του κανονισμού 40/94.

7 Με απόφαση της 30ής Μαΐου 2002, το τμήμα ανακοπών απέρριψε την ανακοπή και επέτρεψε τη συνέχιση της διαδικασίας καταχωρίσεως της αιτήσεως για την καταχώριση κοινοτικού σήματος. Αφού εκτίμησε ότι η φήμη του προγενεστέρου σήματος δεν είχε αποδειχθεί με πειστικό τρόπο, το τμήμα ανακοπών κατέληξε στο συμπέρασμα ότι τα σήματα δεν ήσαν, συνολικά, παρεμφερή. Υπάρχει κάποια ακουστική ομοιότητα, αλλά η εν λόγω ομοιότητα αντισταθμίζεται από την οπτική διάσταση των σημάτων και, ειδικότερα, από τις πολύ διαφορετικές κατηγορίες προϊόντων που διακινούν: κινητά τηλέφωνα στην περίπτωση του MOBILIX, και οβελίσκοι στην περίπτωση του OBELIX. Επιπλέον, η προγενέστερη καταχώριση ταυτίζεται μάλλον με το διάσημο κινούμενο σχέδιο, πράγμα που τη διακρίνει ακόμη περισσότερο, από εννοιολογική άποψη, από το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση.

8 Κατόπιν της προσφυγής που άσκησε η προσφεύγουσα την 1η Ιουλίου 2002, το τέταρτο τμήμα προσφυγών εξέδωσε την απόφασή του στις 14 Ιουλίου 2003 (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση). Το τμήμα προσφυγών ακύρωσε εν μέρει την απόφαση του τμήματος ανακοπών. Το τμήμα προσφυγών διευκρίνισε, κατ' αρχάς, ότι η ανακοπή έπρεπε να θεωρηθεί ότι στηρίζεται αποκλειστικώς στον κίνδυνο συγχύσεως. Εν συνεχεία, ανέφερε ότι ήταν πιθανό να γίνει αντιληπτή ορισμένη ομοιότητα μεταξύ των σημάτων. Όσον αφορά τη σύγκριση των προϊόντων και των υπηρεσιών, το τμήμα προσφυγών εκτίμησε ότι οι «συσκευές και τα όργανα σηματοδότησης και διδασκαλίας» της αιτήσεως καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος και οι «συσκευές και τα οπτικά όργανα και όργανα διδασκαλίας» της προγενέστερης καταχωρίσεως, που περιλαμβάνονται στην κλάση 9, ήσαν παρεμφερή. Το τμήμα προσφυγών κατέληξε στο ίδιο συμπέρασμα για τις υπηρεσίες της κλάσεως 35 που τιτλοφορούνται «παροχή συμβουλών και βοηθείας σε σχέση με τη διαχείριση και την οργάνωση, παροχή συμβουλών και βοηθείας σε σχέση με την εκπλήρωση επαγγελματικών καθηκόντων» για την αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος, και «μάρκετινγκ και διαφήμιση» για την προγενέστερη καταχώριση. Το τμήμα προσφυγών συνήγαγε ότι, με δεδομένο τον βαθμό ομοιότητας μεταξύ των επίμαχων σημείων, αφενός, και μεταξύ των ως άνω ειδικών προϊόντων και υπηρεσιών, αφετέρου, υπήρχε κίνδυνος συγχύσεως του οικείου κοινού. Επομένως, το τμήμα προσφυγών απέρριψε την αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος για τις «συσκευές και τα όργανα σηματοδότησης και διδασκαλίας» και για τις υπηρεσίες που τιτλοφορούνται «παροχή συμβουλών και βοηθείας σε σχέση με τη διαχείριση και την οργάνωση, παροχή συμβουλών και βοηθείας σε σχέση με την εκπλήρωση επαγγελματικών καθηκόντων», και έκανε δεκτή την εν λόγω αίτηση για τα υπόλοιπα προϊόντα και υπηρεσίες.

Αιτήματα των διαδίκων

9 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·

— να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

10 Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η προσφεύγουσα ζήτησε, επιπλέον, από το Πρωτοδικείο να αναπέμψει την υπόθεση στο τμήμα προσφυγών.

11 Το καθού ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να απορρίψει την προσφυγή·

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

12 Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους ακυρώσεως που αντλούνται, πρώτον, από την παράβαση του άρθρου 8,

παράγραφος 1, στοιχείο β', και του άρθρου 8, παράγραφος 2, του κανονισμού 40/94, δεύτερον, από την παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 40/94 και, τρίτον, από την παράβαση του άρθρου 74 του κανονισμού 40/94.

1. *Επί του παραδεκτού*

Επί του παραδεκτού νέων αποδεικτικών στοιχείων

Επιχειρήματα των διαδίκων

13 Το καθού προβάλλει ότι τα πέντε έγγραφα που επισυνάπτει η προσφεύγουσα σε παράρτημα του δικογράφου της προσφυγής της προκειμένου να αποδείξει τη φήμη του σημείου OBELIX δεν προσκομίστηκαν προηγουμένως στο πλαίσιο της διαδικασίας ενώπιον του ΓΕΕΑ και ότι, ως εκ τούτου, τα εν λόγω έγγραφα δεν πρέπει να ληφθούν υπόψη.

14 Ερωτηθείσα από το Πρωτοδικείο κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η προσφεύγουσα εκτίμησε ότι τα βαλλόμενα έγγραφα είναι παραδεκτά.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

15 Σε παράρτημα του δικογράφου της προσφυγής της, η προσφεύγουσα επισύναψε ορισμένα έγγραφα προκειμένου να αποδείξει τη φήμη του σημείου OBELIX. Δεν αμφισβητείται ότι τα εν λόγω έγγραφα δεν προσκομίστηκαν προηγουμένως στο πλαίσιο της διαδικασίας ενώπιον του ΓΕΕΑ.

16 Πρέπει να υπομνηστεί ότι προσφυγή που ασκείται ενώπιον του Πρωτοδικείου σκοπεί στον έλεγχο της νομιμότητας των αποφάσεων των τμημάτων προσφυγών του ΓΕΕΑ κατά την έννοια του άρθρου 63 του κανονισμού 40/94 και ότι, στο πλαίσιο της ακυρωτικής διαδικασίας, η νομιμότητα της προσβαλλομένης πράξεως πρέπει να κρίνεται σε συνάρτηση με τα πραγματικά και νομικά στοιχεία που υφίστανται κατά τον χρόνο εκδόσεως της πράξεως [απόφαση του Πρωτοδικείου της 21ης Απριλίου 2005, T-164/03, Ampafrance κατά ΓΕΕΑ — Johnson & Johnson (monBeBé), Συλλογή 2005, σ. II-1401, σκέψη 29]. Κατά συνέπεια, καθήκον του Πρωτοδικείου δεν είναι η επανεξέταση των πραγματικών περιστάσεων υπό το πρίσμα των αποδεικτικών στοιχείων που προσκομίστηκαν για πρώτη φορά ενώπιόν του. Συγκεκριμένα, η αποδοχή τέτοιων εγγράφων θα ήταν αντίθετη προς το άρθρο 135, παράγραφος 4, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, σύμφωνα με το οποίο τα υπομνήματα των διαδίκων δεν μπορούν να τροποποιήσουν το αντικείμενο της ενώπιον του τμήματος προσφυγών διαφοράς. Επομένως, τα έγγραφα που προσκομίστηκαν για πρώτη φορά ενώπιον του Πρωτοδικείου είναι απαράδεκτα.

Επί του παραδεκτού του λόγου ακυρώσεως που αντλείται από το άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 40/94

Επιχειρήματα των διαδίκων

17 Η προσφεύγουσα προβάλλει ότι, εφόσον το OBELIX είναι σήμα γνωστό, και μάλιστα φημισμένο, από το άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 40/94 προκύπτει ότι το εν λόγω σήμα προστατεύεται, ακόμη και εκτός του πεδίου της ομοιότητας των προϊόντων και των υπηρεσιών, από τη χρησιμοποίηση του διακριτικού χαρακτήρα ή της φήμης ή από την προσβολή του διακριτικού χαρακτήρα ή της φήμης, λαμβανομένου υπόψη ότι αρκεί το σήμα της προσφεύγουσας να είναι γνωστό για ένα μέρος των καταχωρισθέντων προϊόντων ή υπηρεσιών.

18 Το καθού υποστηρίζει ότι η προσφεύγουσα δεν δικαιούται να ισχυρισθεί ότι το τμήμα προσφυγών παρέβη το άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 40/94 ούτε να ζητήσει από το Πρωτοδικείο να αποφανθεί επί αιτήματος που αποσκοπεί στην εφαρμογή της ως άνω διατάξεως, ενώ τέτοιο αίτημα δεν υποβλήθηκε νομοτύπως κατά το διοικητικό στάδιο της διαδικασίας ενώπιον του ΓΕΕΑ.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

19 Σύμφωνα με το άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 40/94, «[κ]ατόπιν ανακοπής του δικαιούχου προγενέστερου σήματος κατά την έννοια της παραγράφου 2, το αιτούμενο σήμα δεν γίνεται επίσης δεκτό για καταχώριση αν ταυτίζεται ή ομοιάζει με το προγενέστερο σήμα και πρόκειται να καταχωρηθεί για προϊόντα ή υπηρεσίες που δεν ομοιάζουν με αυτές για τις οποίες έχει καταχωρηθεί το προγενέστερο σήμα, εφόσον, στην περίπτωση προγενέστερου κοινοτικού σήματος, το σήμα αυτό χαίρει φήμης στην Κοινότητα [...], η δε χρησιμοποίηση, χωρίς εύλογη αιτία του αιτούμενου σήματος, θα προσπόριζε αθέμιτο όφελος από τον διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη του προγενέστερου σήματος, ή θα έβλαπτε τον εν λόγω διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη».

20 Δεν αμφισβητείται, εν προκειμένω, ότι η ενδεχόμενη εφαρμογή της διατάξεως αυτής ουδέποτε ζητήθηκε από την προσφεύγουσα ενώπιον του τμήματος προσφυγών και ότι αυτό, συνεπώς, δεν την εξέτασε. Συγκεκριμένα, η προσφεύγουσα ανέφερε ρητώς, ενώπιον του τμήματος προσφυγών, ότι οι λόγοι επί των οποίων στήριζε την προσφυγή της αφορούσαν τα άρθρα 8, παράγραφος 1, στοιχείο β΄, και 8, παράγραφος 2, του κανονισμού 40/94. Ειδικότερα, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η προσφεύγουσα επικαλέστηκε, στο πλαίσιο της ανακοπής της κατά της αιτήσεως καταχωρίσεως σήματος και ενώπιον του τμήματος προσφυγών, τη φήμη του προγενεστέρου της σήματος, μόνον στο πλαίσιο της εφαρμογής του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β΄, του εν λόγω κανονισμού, δηλαδή προς στήριξη της υπάρξεως κινδύνου συγχύσεως του σχετικού κοινού.

21 Επιπλέον, πρέπει να επισημανθεί, πρώτον, ότι, σύμφωνα με το άρθρο 74 του κανονισμού 40/94, «σε διαδικασία που αφορά τους σχετικούς λόγους απαραδέκτου της καταχώρισης, η εξέταση [του ΓΕΕΑ] περιορίζεται στα επιχειρήματα που προβάλλουν οι διάδικοι καθώς και στα υποβληθέντα από αυτούς αιτήματα».

22 Πρέπει να υπομνηστεί, δεύτερον, ότι, όπως μνημονεύθηκε στη σκέψη 16 ανωτέρω, η προσφυγή που ασκείται ενώπιον του Πρωτοδικείου σκοπεί στον έλεγχο της

νομιμότητας των αποφάσεων των τμημάτων προσφυγών του ΓΕΕΑ κατά την έννοια του άρθρου 63 του κανονισμού 40/94 [αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 5ης Μαρτίου 2003, T-237/01, Alcon κατά ΓΕΕΑ — Dr. Robert Winzer Pharma (BSS), Συλλογή 2003, σ. II-411, σκέψη 61· της 6ης Μαρτίου 2003, T-128/01, DaimlerChrysler κατά ΓΕΕΑ (Calandre), Συλλογή 2003, σ. II-701, σκέψη 18, και της 3ης Ιουλίου 2003, T-129/01, Alejandro κατά ΓΕΕΑ — Anheuser-Busch (BUDMEN), Συλλογή 2003, σ. II-2251, σκέψη 67]. Επομένως, ο έλεγχος της νομιμότητας στον οποίο προβαίνει το Πρωτοδικείο επί αποφάσεως του τμήματος προσφυγών πρέπει να γίνεται ενόψει των νομικών ζητημάτων που έχουν τεθεί ενώπιον του τελευταίου [βλ., υπ' αυτήν την έννοια, αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 5ης Μαρτίου 2003, T-194/01, Unilever κατά ΓΕΕΑ (ωοειδής ταμπλέτα), Συλλογή 2003, σ. II-383, σκέψη 16, και της 22ας Οκτωβρίου 2003, T-311/01, Éditions Albert René κατά ΓΕΕΑ — Trucco (Starix), Συλλογή 2003, σ. II-4625, σκέψη 70].

23 Εξάλλου, το άρθρο 135, παράγραφος 4, του Κανονισμού Διαδικασίας, που μνημονεύεται επίσης στη σκέψη 16 ανωτέρω, διευκρινίζει ρητώς ότι «[τ]α υπομνήματα των διαδίκων δεν μπορούν να τροποποιήσουν το αντικείμενο της ενώπιον του τμήματος προσφυγών διαφοράς».

24 Κατά συνέπεια, η προσφεύγουσα δεν μπορεί ούτε να προσάπτει στο τμήμα προσφυγών ότι παρέβη το άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 40/94 ούτε να επιτύχει να αποφανθεί το Πρωτοδικείο επί αιτήματος ενδεχόμενης εφαρμογής της διατάξεως αυτής.

25 Επομένως, ο υπό κρίση λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτος.

Επί του νέου αιτήματος που υποβλήθηκε κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση

Επιχειρήματα των διαδίκων

26 Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η προσφεύγουσα ζήτησε, επικουρικώς, την αναπομπή της υποθέσεως στο τμήμα προσφυγών για να έχει τη δυνατότητα να αποδείξει ότι το σήμα της χαίρει φήμης κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 40/94.

27 Το καθού ζητεί να κριθεί το ως άνω αίτημα απαράδεκτο.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

28 Πρέπει να υπομνηστεί ότι, σύμφωνα με το άρθρο 44, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο προσφεύγων έχει την υποχρέωση να ορίσει το αντικείμενο της διαφοράς και να υποβάλει τα αιτήματά του με το εισαγωγικό της δίκης έγγραφο. Καίτοι το άρθρο 48, παράγραφος 2, του ιδίου κανονισμού καθιστά δυνατή, υπό ορισμένες περιστάσεις, την προβολή νέων ισχυρισμών κατά τη διάρκεια της διαδικασίας, η διάταξη αυτή δεν μπορεί, εν πάση περιπτώσει, να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι παρέχει στον προσφεύγοντα τη δυνατότητα να υποβάλει στο Πρωτοδικείο νέα αιτήματα και να τροποποιήσει κατά τον τρόπο αυτό το αντικείμενο της διαφοράς (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 25ης Σεπτεμβρίου 1979, 232/78, Επιτροπή κατά Γαλλίας, Συλλογή τόμος 1979/II, σ. 323, σκέψη 3, και του Πρωτοδικείου της 12ης Ιουλίου 2001, Τ-3/99, Banatrading κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2001, σ. II-2123, σκέψη 28).

29 Επομένως, η προσφεύγουσα δεν υποβάλλει παραδεκτώς στο Πρωτοδικείο νέα αιτήματα και, ως εκ τούτου, δεν τροποποιεί παραδεκτώς το αντικείμενο της διαφοράς. Κατά συνέπεια, το επίμαχο αίτημα δεν μπορεί παρά να απορριφθεί ως απαράδεκτο.

2. *Επί της ουσίας*

Επί της παραβάσεως του άρθρου 74 του κανονισμού 40/94

Επιχειρήματα των διαδίκων

30 Η προσφεύγουσα προβάλλει ότι η αιτούσα την καταχώριση του σήματος δεν είχε αμφισβητήσει τον ισχυρισμό της που προβλήθηκε κατά τη διαδικασία ανακοπής και σύμφωνα με τον οποίο το σήμα της OBELIX έχει σημαντικό διακριτικό χαρακτήρα.

Κατά την προσφεύγουσα, ελλείψει αμφισβητήσεως, το τμήμα προσφυγών έπρεπε να εκκινήσει από την αρχή ότι το σήμα της ανακόπτουσας OBELIX ήταν φημισμένο. Η προσφεύγουσα συνάγει ότι το τμήμα προσφυγών παρέβη το άρθρο 74, παράγραφος 1, του κανονισμού 40/94.

31 Το καθού προβάλλει ότι το τμήμα ανακοπών του ΓΕΕΑ προέβη σε λεπτομερή εκτίμηση των προσκομισθέντων αποδεικτικών στοιχείων και συνήγαγε ότι τα εν λόγω στοιχεία δεν ήσαν επαρκή για να αποδειχθεί η φήμη του μη καταχωρισθέντος σημείου ούτε ο υψηλός βαθμός του διακριτικού χαρακτήρα του καταχωρισθέντος σημείου. Κατά συνέπεια, ο πρώτος λόγος ακυρώσεως που προέβαλε η προσφεύγουσα πρέπει να κηρυχθεί προδήλως αβάσιμος.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

32 Όπως υπογραμμίστηκε στη σκέψη 22 ανωτέρω, σύμφωνα με το άρθρο 74, παράγραφος 1, του κανονισμού 40/94, σε διαδικασία που αφορά τους σχετικούς λόγους απαραδέκτου της καταχώρισης, η εξέταση του ΓΕΕΑ περιορίζεται στα επιχειρήματα που προβάλλουν οι διάδικοι καθώς και στα υποβληθέντα από αυτούς αιτήματα.

33 Η διάταξη αυτή περιορίζει διττώς την εξέταση που πραγματοποιεί το ΓΕΕΑ. Αφορά, αφενός, τη σχετική με τα πραγματικά περιστατικά βάση των αποφάσεων του ΓΕΕΑ, ήτοι τα πραγματικά περιστατικά και τις αποδείξεις επί των οποίων οι αποφάσεις αυτές μπορούν εγκύρως να στηριχθούν [βλ., υπ' αυτήν την έννοια, απόφαση του Πρωτοδικείου της 13ης Ιουνίου 2002, T-232/00, Chef Revival USA κατά ΓΕΕΑ — Massagué Marín (Chef), Συλλογή 2002, σ. II-2749, σκέψη 45], και, αφετέρου, τη νομική βάση των αποφάσεων αυτών, ήτοι τις διατάξεις που το επιληφθέν όργανο οφείλει να εφαρμόσει. Έτσι, το τμήμα προσφυγών, αποφαινόμενο επί προσφυγής κατ' αποφάσεως τερματίζουσας τη διαδικασία ανακοπής, δεν μπορεί να στηρίξει την απόφασή του παρά μόνο στους σχετικούς λόγους απαραδέκτου που ο οικείος διάδικος προέβαλε, καθώς και στα σχετικά πραγματικά περιστατικά και τις αποδείξεις που επικαλέστηκε ο διάδικος αυτός [αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 23ης Σεπτεμβρίου 2003, T-308/01, Henkel κατά ΓΕΕΑ — LHS (UK) (KLEENCARE), Συλλογή 2003, σ. II-3253, σκέψη 32, και της 22ας Ιουνίου 2004, T-185/02, Ruiz-Picasso κ.λπ. κατά ΓΕΕΑ — DaimlerChrysler (PICARO), Συλλογή 2004, σ. II-1739, σκέψη 28].

34 Συναφώς, καίτοι από το άρθρο 74, παράγραφος 1, του κανονισμού 40/94 προκύπτει ότι, στο πλαίσιο της διαδικασίας ανακοπής, το ΓΕΕΑ δεν μπορεί να εξετάζει αυτεπαγγέλτως τα πραγματικά περιστατικά, τούτο δεν σημαίνει, ωστόσο, ότι το ΓΕΕΑ υποχρεούται να θεωρεί αποδεδειγμένους τους ισχυρισμούς τους οποίους επικαλέστηκε ένας διάδικος και οι οποίοι δεν αμφισβητήθηκαν από τον αντίδικο κατά την ως άνω διαδικασία. Η διάταξη αυτή δεσμεύει το ΓΕΕΑ μόνον όσον αφορά τα πραγματικά περιστατικά, τις αποδείξεις και τις παρατηρήσεις επί των οποίων στηρίζεται η απόφασή του.

35 Εν προκειμένω, η προσφεύγουσα προέβαλε ενώπιον του ΓΕΕΑ μια ορισμένη νομική εκτίμηση, αλλά ούτε το τμήμα ανακοπών ούτε το τμήμα προσφυγών θεώρησαν ότι η προσφεύγουσα είχε τεκμηριώσει την ως άνω εκτίμηση με πειστικό τρόπο, μέσω πραγματικών περιστατικών ή αποδεικτικών στοιχείων. Τα ανωτέρω τμήματα συνήγαγαν ότι τα εν λόγω πραγματικά περιστατικά ή αποδεικτικά στοιχεία δεν ήσαν επαρκή για να αποδειχθεί η επίμαχη νομική εκτίμηση, ήτοι η φήμη του μη καταχωρισθέντος σημείου και ο υψηλός βαθμός του διακριτικού χαρακτήρα του καταχωρισθέντος σημείου.

36 Κατά συνέπεια, ο λόγος ακυρώσεως τον οποίο προέβαλε η προσφεύγουσα και ο οποίος αντλείται από την παράβαση του άρθρου 74 του κανονισμού 40/94 πρέπει να κηρυχθεί αβάσιμος.

Επί του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β΄, και παράγραφος 2, του κανονισμού 40/94

Επιχειρήματα των διαδίκων

37 Πρώτον, όσον αφορά τη σύγκριση των προϊόντων και των υπηρεσιών, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι τα προϊόντα στα οποία αναφέρεται το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση και τα οποία υπάγονται στην κλάση 9, εκτός των «συσκευών σηματοδότησης και διδασκαλίας», είναι επίσης σε μεγάλο βαθμό παρόμοια, τουλάχιστον, με εκείνα της κλάσεως 9 στα οποία αναφέρεται το σήμα της ανακόπτουσας.

38 Η προσφεύγουσα προβάλλει ότι όλα τα υπόλοιπα προϊόντα της κλάσεως 9, στα οποία αναφέρεται το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση, όπως «συσκευές, όργανα και εγκαταστάσεις τηλεπικοινωνίας, στα οποία περιλαμβάνονται αυτά που προορίζονται για την τηλεφωνία, τηλέφωνα και κυψελοειδή τηλέφωνα, εξοπλισμός μετάδοσης και λήψης, στον οποίο περιλαμβάνονται κεραίες και παραβολικοί ανακλαστήρες, συσσωρευτές και μπαταρίες, μετασχηματιστές και μετατροπείς, κωδικοποιητές και αποκωδικοποιητές, κωδικοποιημένες κάρτες και κάρτες για κωδικοποίηση, τηλεκάρτες, ηλεκτρονικά ευρετήρια τηλεφώνων, μέρη και εξαρτήματα (μη περιλαμβανόμενα σε άλλες κλάσεις) για όλα τα προαναφερθέντα είδη» περιλαμβάνουν ουσιώδη συστατικά στοιχεία των προϊόντων της προσφεύγουσας. Έτσι, τα ψηφιακά κυψελοειδή τηλέφωνα και τα τηλέφωνα της αιτούσας περιέχονται στα τμήματα προγραμμάτων της προσφεύγουσας. Εφόσον ο κατάλογος των προϊόντων της αιτούσας περιλαμβάνει επίσης μέρη και εξαρτήματα των κύριων προϊόντων της, τα τμήματα προγραμμάτων και τα μέρη των ως άνω προϊόντων της αιτούσας είναι, ομοίως, ταυτόσημα.

39 Κατά την προσφεύγουσα, το ίδιο ισχύει επίσης για τα άλλα προϊόντα της αιτούσας, όπως «συσκευές, όργανα και εγκαταστάσεις τηλεπικοινωνίας, στα οποία περιλαμβάνονται αυτά που προορίζονται για την τηλεφωνία, κωδικοποιητές και αποκωδικοποιητές», διότι και αυτά τα προϊόντα περιέχουν τμήματα προγραμμάτων. Στα ανωτέρω προστίθεται το γεγονός ότι τα ως άνω προϊόντα της κλάσεως 9, στα οποία αναφέρεται το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση, λαμβάνουν, κατ' ουσίαν, εντολές από επεξεργαστή και ότι μπορούν επίσης να αποτελέσουν αντικείμενο εκμεταλλεύσεως μέσω λογισμικού. Πάντως, τα προγράμματα ηλεκτρονικών υπολογιστών αποτελούν μέρος του καταλόγου των προϊόντων της. Η προσφεύγουσα συνάγει ότι τα προϊόντα της κλάσεως 9 που μνημονεύονται στην αίτηση καταχωρίσεως σήματος και τα δικά της προϊόντα που υπάγονται στην εν λόγω κλάση δεν παρουσιάζουν απομακρυσμένη ομοιότητα, αλλά μέση ομοιότητα.

40 Εν συνεχεία, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι οι τηλεφωνικές κάρτες της αιτούσας, που υπάγονται στην κλάση 16, αποτελούν κωδικοποιημένες τηλεφωνικές κάρτες. Σύμφωνα με μια απόφαση του γερμανικού Ομοσπονδιακού Δικαστηρίου διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας της 7ης Ιουλίου 1997, οι εν λόγω τηλεφωνικές κάρτες είναι παρόμοιες με τα προϊόντα της προσφεύγουσας που αποκαλούνται «προγράμματα ηλεκτρονικών υπολογιστών που έχουν καταγραφεί σε μέσα αποθήκευσης δεδομένων».

41 Επιπλέον, η προσφεύγουσα υπενθυμίζει ότι το τμήμα προσφυγών θεώρησε ότι δεν ήσαν παρόμοιες με τα προϊόντα της οι άλλες υπηρεσίες της αιτούσας, ήτοι:

— «υπηρεσίες απάντησης απόντος συνδρομητή για προσωρινά απόντες συνδρομητές», που υπάγονται στην κλάση 35·

— «εγκατάσταση και επισκευή τηλεφώνων, κατασκευή, επισκευές, υπηρεσίες εγκαταστάσεων», που υπάγονται στην κλάση 37·

— «τηλεπικοινωνίες, όπου περιλαμβάνεται η παροχή πληροφοριών σε σχέση με τις τηλεπικοινωνίες, επικοινωνίες μέσω τηλεφώνου και τηλέγραφου, επικοινωνίες μέσω οθονών ηλεκτρονικών υπολογιστών και κυψελοειδών τηλεφώνων, μετάδοση τηλεομοιοτυπιών, ραδιοφωνικές και τηλεοπτικές εκπομπές, στις οποίες περιλαμβάνονται εκπομπές μέσω καλωδιακής τηλεόρασης και του Διαδικτύου (Internet), αποστολή μηνυμάτων, χρηματοδοτική μίσθωση συσκευών αποστολής μηνυμάτων, χρηματοδοτική μίσθωση τηλεπικοινωνιακών συσκευών, στις οποίες περιλαμβάνονται συσκευές τηλεφωνίας», που υπάγονται στην κλάση 38·

— «επιστημονική και βιομηχανική έρευνα, μηχανική, όπου περιλαμβάνονται εγκαταστάσεις προβολής και τηλεπικοινωνιακές εγκαταστάσεις, ειδικότερα για την τηλεφωνία και προγραμματισμός ηλεκτρονικών υπολογιστών, σχεδιασμός, συντήρηση και ενημέρωση λογισμικού, χρηματοδοτική μίσθωση ηλεκτρονικών υπολογιστών και προγραμμάτων ηλεκτρονικών υπολογιστών», που υπάγονται στην κλάση 42.

42 Η προσφεύγουσα προβάλλει ότι οι αναπτυχθείσες από τη νομολογία αρχές, που έχουν εφαρμογή επί της ομοιότητας μεταξύ προϊόντων, εφαρμόζονται κατ'

αναλογίαν επί της σχέσεως μεταξύ προϊόντων και υπηρεσιών, και αντιστρόφως. Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι είναι καθοριστικό το να καταστεί γνωστό αν, σε περίπτωση χρήσεως παρεμφερών σημείων, ο κύκλος των ενδιαφερομένων προσώπων κινδυνεύει να παραπλανηθεί ως προς τον τόπο καταγωγής των προϊόντων και των υπηρεσιών.

43 Σύμφωνα με τις ως άνω αρχές, πρέπει να γίνει δεκτό ότι υπάρχει ομοιότητα μεταξύ των προαναφερθεισών υπηρεσιών της αιτούσας και των προϊόντων της προσφεύγουσας διότι οι κατασκευαστές προϊόντων, όπως οι «ηλεκτρονικοί υπολογιστές, τμήματα προγραμμάτων, προγράμματα ηλεκτρονικών υπολογιστών που έχουν καταγραφεί σε μέσα αποθήκευσης δεδομένων», καλύπτουν επίσης τις αντίστοιχες υπηρεσίες της αιτούσας. Η προσφεύγουσα, στηριζόμενη σε μια απόφαση του γερμανικού Ομοσπονδιακού Δικαστηρίου διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας, συνάγει ότι υφίσταται ομοιότητα μεταξύ των υπηρεσιών της αιτούσας, που υπάγονται στην κλάση 38, και των δικών της προϊόντων, που υπάγονται στην κλάση 9, καθόσον σημαντικό μέρος του κοινού θα μπορούσε να πιστέψει ότι οι κατασκευαστές και οι διανομείς υλικού επεξεργασίας δεδομένων παρέχουν επίσης τις αντίστοιχες υπηρεσίες τηλεπικοινωνιών, αν το σήμα είναι το ίδιο.

44 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι πρέπει να γίνει δεκτό, για τους ίδιους λόγους, ότι υφίσταται ομοιότητα μεταξύ των υπηρεσιών της αιτούσας, που υπάγονται στις κλάσεις 35, 37 και 42, αφενός, και των δικών της προϊόντων, που υπάγονται στην κλάση 9, αφετέρου. Οι ως άνω υπηρεσίες, όπως οι «υπηρεσίες απάντησης απόντος συνδρομητή για προσωρινά απόντες συνδρομητές και η εγκατάσταση και επισκευή τηλεφώνων, κατασκευή, επισκευές, υπηρεσίες εγκαταστάσεων», παρέχονται επίσης, όπως ισχυρίζεται η προσφεύγουσα, από τους κατασκευαστές υλικού πληροφορικής (ηλεκτρονικών υπολογιστών), αφενός, και αποτελούν αντικείμενο εκμεταλλεύσεως μέσω λογισμικού, αφετέρου.

45 Τα ανωτέρω ισχύουν, αναλόγως, επίσης για τις ακόλουθες υπηρεσίες της αιτούσας: «επιστημονική και βιομηχανική έρευνα, μηχανική, όπου περιλαμβάνονται εγκαταστάσεις προβολής και τηλεπικοινωνιακές εγκαταστάσεις, ειδικότερα για την τηλεφωνία, και προγραμματισμός ηλεκτρονικών υπολογιστών, σχεδιασμός, συντήρηση και ενημέρωση λογισμικού, χρηματοδοτική μίσθωση ηλεκτρονικών υπολογιστών και προγραμμάτων ηλεκτρονικών υπολογιστών». Κατά την προσφεύγουσα, η επιστημονική και βιομηχανική έρευνα, καθώς και η μηχανική, όπου περιλαμβάνονται εγκαταστάσεις προβολής και τηλεπικοινωνιακές εγκαταστάσεις, αποτελούν έναν τομέα δραστηριοτήτων που, από τεχνική καθώς και οικονομική άποψη, προσεγγίζει σε τέτοιο σημείο το υλικό πληροφορικής και το λογισμικό ώστε

κατέστη δυνατόν να εδραιωθεί στο εμπόριο, ή τουλάχιστον σε ορισμένους σημαντικούς εκπροσώπους του, η αντίληψη ότι οι κατασκευαστές ή οι διανομείς υλικού επεξεργασίας δεδομένων δραστηριοποιούνται, παραδείγματος χάρη, επίσης στον τομέα της προβολής της αντίστοιχης υπηρεσίας τηλεπικοινωνιών, εφόσον γίνεται χρήση του ιδίου σήματος.

46 Η προσφεύγουσα τονίζει ότι δεν αντιλαμβάνεται την άποψη του τμήματος προσφυγών ότι δεν υφίσταται καμία ομοιότητα μεταξύ των υπηρεσιών της αιτούσας που συνίστανται στη «χρηματοδοτική μίσθωση ηλεκτρονικών υπολογιστών και προγραμμάτων ηλεκτρονικών υπολογιστών» και των δικών της προϊόντων που αποκαλούνται «ηλεκτρονικοί υπολογιστές και προγράμματα ηλεκτρονικών υπολογιστών που έχουν καταγραφεί σε μέσα αποθήκευσης δεδομένων». Μια σύντομη ματιά στο διαδίκτυο θα αρκούσε προκειμένου να αναγνωριστεί το γεγονός ότι οι διανομείς ηλεκτρονικών υπολογιστών προσφέρουν επίσης τη δυνατότητα μισθώσεως των εν λόγω υπολογιστών. Το ίδιο ισχύει επίσης για το λογισμικό.

47 Δεύτερον, όσον αφορά τη σύγκριση των σημείων, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι υφίσταται έντονη ομοιότητα μεταξύ των δύο σημείων OBELIX και MOBILIX. Ειδικότερα, δεδομένου ότι το σήμα OBELIX προστατεύεται στο σύνολο της εσωτερικής αγοράς, πρέπει να γίνει αναδρομή στον τρόπο με τον οποίο τα σήματα γίνονται αντιληπτά βάσει της ακουστικής και εννοιολογικής εντυπώσεώς τους και να ληφθούν υπόψη οι συνθήκες της αγοράς και οι συνήθειες των καταναλωτών, που προσιδιάζουν στην εσωτερική αγορά.

48 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι πρέπει, προπάντων, να ληφθεί υπόψη το γεγονός ότι οι καταναλωτές θα θεωρήσουν τα δύο σημεία ως τρισύλλαβα σήματα που τονίζονται σε ταυτόσημες συλλαβές και των οποίων η αλληλουχία των συμφώνων είναι ταυτόσημη και η αλληλουχία των φωνηέντων περίπου ταυτόσημη, καθόσον τα φωνήεντα «e» και «i» έχουν πολύ γειτνιάζοντα ήχο. Η μοναδική διαφορά έγκειται στο αρχικό «m» του σήματος της αιτούσας που, λόγω της ισχνής ηχηρότητάς του, θα μπορούσε εύκολα, ωστόσο, να μη γίνει αντιληπτό από τον ακροατή σε ένα περιβάλλον όπου η ηχητική στάθμη είναι αρκετά υψηλή.

49 Η προσφεύγουσα προβάλλει ότι προέχει η συνολική εντύπωση και ότι η οπτική ανάμνηση είναι πολύ συχνά καθοριστική. Ο αγοραστής που ενθυμείται μόνον αορίστως το σήμα OBELIX θα θεωρούσε ότι αναγνωρίζει στο παρεμφερές σημείο MOBILIX το σήμα που ήδη γνωρίζει και θα περιερχόταν σε σύγχυση ως προς τις επιχειρήσεις από τις οποίες προέρχονται τα προϊόντα.

50 Τρίτον, όσον αφορά τον κίνδυνο συγχύσεως, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι, αν ληφθεί υπόψη η αλληλεξάρτηση μεταξύ της ομοιότητας των προϊόντων, της ομοιότητας των σημάτων και του διακριτικού χαρακτήρα του σήματος της ανακόπτουσας, οι ανομοιότητες μεταξύ των σημάτων στον τομέα των πανομοιότυπων προϊόντων και υπηρεσιών και, σε μεγάλο βαθμό, των παρεμφερών προϊόντων και υπηρεσιών δεν είναι επαρκείς για να εμποδίσουν, ιδίως, ηχητικές συγχύσεις λόγω της φήμης του σήματος της ανακόπτουσας.

51 Η προσφεύγουσα προβάλλει ότι το σήμα OBELIX αποτελεί μέρος μιας οικογένειας σημάτων η οποία περιλαμβάνει επίσης σήματα που διαπνέονται από άλλα πρόσωπα της σειράς «Astérix» και η οποία προστατεύεται παγκοσμίως σε 50 χώρες. Η ζημία που προκαλείται στον διακριτικό χαρακτήρα προκύπτει από το ότι, αφενός, αναζητήθηκε μια αναφορά στο φημισμένο υπόδειγμα με τη συσσώρευση των ηχητικών, οπτικών και εννοιολογικών στοιχείων και από το ότι, αφετέρου, χρησιμοποιήθηκε εσκεμμένως εν προκειμένω, χωρίς τον παραμικρό αποδεκτό γλωσσολογικό λόγο, ένα χαρακτηριστικό στοιχείο που υφίσταται ως προς τη σειρά των σημάτων που προέρχονται από την οικογένεια «Astérix»: το επίθημα «ix». Θα μπορούσε κάλλιστα να υποτεθεί ότι ο όρος «mobilix» εντάσσεται διακριτικά στην ως άνω οικογένεια σημάτων και ότι ο εν λόγω όρος γίνεται αντιληπτός ως παράγωγο του όρου «obelix».

52 Το καθού υποστηρίζει ότι δεν υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως του οικείου κοινού. Η προφανής οπτική διαφορά και η ιδιαιτέρως σημαντική εννοιολογική διαφορά που υφίστανται μεταξύ των σημείων είναι ικανές να αντισταθμίσουν κάθε ακουστική ομοιότητα, ακόμη και για προϊόντα και υπηρεσίες που παρουσιάζουν ασθενή ομοιότητα.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

53 Σύμφωνα με το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β΄, του κανονισμού 40/94, κατόπιν ανακοπής του δικαιούχου προγενεστέρου σήματος, το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση δεν γίνεται δεκτό εάν, λόγω του ταυτοσήμου του ή της ομοιότητάς του με το προγενέστερο σήμα και του ταυτοσήμου ή της ομοιότητας των προϊόντων ή υπηρεσιών που προσδιορίζουν τα δύο σήματα, υπάρχει κίνδυνος συγχύσεως του κοινού της εδαφικής περιοχής στην οποία απολαύει προστασίας το προγενέστερο σήμα. Ο κίνδυνος συγχύσεως περιλαμβάνει και τον κίνδυνο συσχετίσεως με το προγενέστερο σήμα. Εξάλλου, ως «προγενέστερα σήματα» νοούνται, μεταξύ άλλων, τα κοινοτικά σήματα τα οποία έχουν κατατεθεί πριν από την ημερομηνία αιτήσεως καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος [άρθρο 8, παράγραφος 2, στοιχείο α΄, σημείο i), του κανονισμού 40/94].

54 Κατά πάγια νομολογία, κίνδυνος συγχύσεως σημαίνει να πιστέψει το κοινό ότι τα επίμαχα προϊόντα ή υπηρεσίες προέρχονται από την ίδια επιχείρηση ή, ενδεχομένως, από επιχειρήσεις κοινών συμφερόντων.

55 Κατά την ίδια νομολογία, ο κίνδυνος συγχύσεως πρέπει να εκτιμάται σφαιρικά, ανάλογα με τον τρόπο κατά τον οποίο το ενδιαφερόμενο κοινό προσλαμβάνει τα σήματα και τα επίμαχα προϊόντα ή υπηρεσίες, και λαμβανομένων υπόψη όλων των σχετικών παραγόντων της συγκεκριμένης περιπτώσεως, και ιδίως της αλληλεξαρτήσεως μεταξύ της ομοιότητας των σημείων και της ομοιότητας των προσδιοριζομένων προϊόντων ή υπηρεσιών [βλ. απόφαση του Πρωτοδικείου της 9ης Ιουλίου 2003, Τ-162/01, Laboratorios RTB κατά ΓΕΕΑ — Giorgio Beverly Hills (GIORGIO BEVERLY HILLS), Συλλογή 2003, σ. II-2821, σκέψεις 31 έως 33, και την εκεί παρατιθέμενη νομολογία].

56 Εν προκειμένω, έγινε επίκληση των προγενεστέρων δικαιωμάτων, σχετικά με τον όρο «obelix», που αντιστοιχούν σε ένα κοινοτικό σήμα και σε ένα σήμα που είναι παγκοίνως γνωστό σε όλα τα κράτη μέλη.

57 Εξάλλου, η συντριπτική πλειονότητα των επίμαχων προϊόντων και υπηρεσιών είναι προϊόντα και υπηρεσίες τρέχουσας κατανάλωσης που προορίζονται για καθημερινή χρήση. Μόνον οι υπηρεσίες της αιτήσεως καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος που περιλαμβάνονται στην κλάση 42 (επιστημονική και βιομηχανική έρευνα κ.λπ.) προορίζονται για ένα πιο εξειδικευμένο κοινό. Επομένως, το κοινό στο οποίο απευθύνεται το σήμα και σε σχέση με το οποίο πρέπει να εκτιμηθεί ο κίνδυνος συγχύσεως είναι ο μέσος καταναλωτής των ως άνω προϊόντων και υπηρεσιών στην Ευρωπαϊκή Ένωση, ο οποίος έχει τη συνήθη πληροφόρηση και είναι ευλόγως προσεκτικός και ενημερωμένος.

58 Ακριβώς υπό το πρίσμα των ως άνω σκέψεων πρέπει να εξεταστεί η σύγκριση στην οποία προέβη το τμήμα προσφυγών όσον αφορά, αφενός, τα οικεία προϊόντα και, αφετέρου, τα αντιπαρατιθέμενα σημεία.

— Ως προς τη σύγκριση των προϊόντων

59 Για να εκτιμηθεί η ομοιότητα μεταξύ των επίμαχων προϊόντων ή υπηρεσιών πρέπει να ληφθούν υπόψη όλοι οι σχετικοί παράγοντες που χαρακτηρίζουν τη σχέση μεταξύ των προϊόντων ή υπηρεσιών. Οι παράγοντες αυτοί περιλαμβάνουν, ιδίως, τη φύση τους, τον προορισμό τους, τη χρησιμοποίησή τους καθώς και το αν είναι ανταγωνιστικά ή συμπληρωματικά (βλ., κατ' αναλογίαν, απόφαση του Δικαστηρίου της 29ης Σεπτεμβρίου 1998, C-39/97, Canon, Συλλογή 1998, σ. I-5507, σκέψη 23).

60 Όσον αφορά τα προϊόντα των κλάσεων 9 και 16 για τα οποία ζητείται η καταχώριση, όπως οι «συσκευές, τα όργανα και οι εγκαταστάσεις τηλεπικοινωνίας», τα «κυψελοειδή τηλέφωνα», οι «κωδικοποιητές και αποκωδικοποιητές» κ.λπ., η προσφεύγουσα υποστηρίζει κατ' ουσίαν ότι όλα τα ανωτέρω προϊόντα περιέχουν ουσιώδη συστατικά των προϊόντων που καλύπτονται από το σήμα.

61 Τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας δεν μπορούν παρά να απορριφθούν. Βεβαίως, οι ηλεκτρονικοί υπολογιστές υπό διάφορες μορφές είναι αναγκαίοι για την ορθή λειτουργία των «οργάνων και εγκαταστάσεων τηλεπικοινωνίας» και οι «υπηρεσίες απάντησης απόντος συνδρομητή (για προσωρινά απόντες συνδρομητές)» μπορούν περιστασιακά να παρέχονται από τον φορέα που κατασκευάζει το αναγκαίο υλικό, αλλά τούτο δεν αρκεί για να συναχθεί ότι τα ως άνω προϊόντα και υπηρεσίες είναι παρεμφερή, ούτε, κατά μείζονα λόγο, «λίαν παρεμφερή». Συγκεκριμένα, το γεγονός και μόνον ότι ένα συγκεκριμένο προϊόν χρησιμοποιείται ως εξάρτημα, μέρος του εξοπλισμού ή συστατικό άλλου προϊόντος δεν αρκεί, αυτό καθ' εαυτό, για να αποδειχθεί ότι τα τελικά προϊόντα, στα οποία ενσωματώνονται τα ως άνω συστατικά, είναι παρεμφερή, καθόσον, ιδίως, η φύση τους, ο προορισμός τους και οι ενδιαφερόμενοι πελάτες μπορούν να είναι εντελώς διαφορετικοί.

62 Εξάλλου, από τη διατύπωση του καταλόγου των προϊόντων και των υπηρεσιών της προγενέστερης καταχωρίσεως για την κλάση 9 προκύπτει ότι οι τομείς που προσδιορίζονται από το δικαίωμα αυτό είναι η φωτογραφία, ο κινηματογράφος, η οπτική, η εκπαίδευση και τα βιντεοπαιχνίδια. Ο ως άνω κατάλογος των προϊόντων και των υπηρεσιών πρέπει να προσεγγίζει αυτόν που αποτελεί αντικείμενο διεκδικήσεως στο πλαίσιο της αιτήσεως καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος, στην οποία εκτίθεται ότι ο οικείος τομέας είναι, κατά τρόπο σχεδόν αποκλειστικό, εκείνος των τηλεπικοινωνιών υπό όλες τις μορφές του. Ο εξοπλισμός τηλεπικοινωνιών εμπίπτει στην κατηγορία των «συσκευών για την εγγραφή, τη μετάδοση, την αναπαραγωγή ήχου ή εικόνας», που αποτελεί μέρος του επίσημου τίτλου της κλάσεως 9 σύμφωνα με τον Διακανονισμό της Νίκαιας. Ωστόσο, το μέρος αυτό του τίτλου της κλάσεως («τηλεπικοινωνίες») δεν αποτέλεσε αντικείμενο διεκδικήσεως στο πλαίσιο του προγενεστέρου δικαιώματος, πράγμα που συνεπάγεται ότι ο εξοπλισμός τηλεπικοινωνιών δεν θεωρείτο ότι καλύπτεται από το εν λόγω δικαίωμα. Η προσφεύγουσα προέβη στην καταχώριση του σήματός της για μεγάλο αριθμό κλάσεων, αλλά δεν μνημόνευσε τις «τηλεπικοινωνίες» κατά τον προσδιορισμό των προϊόντων και μάλιστα απέκλεισε το σύνολο της κλάσεως 38 από την καταχώριση. Πάντως, η κλάση 38 αφορά ακριβώς τις υπηρεσίες των «τηλεπικοινωνιών».

63 Συναφώς, πρέπει να γίνει δεκτή η παρατήρηση του τμήματος προσφυγών ότι η προγενέστερη καταχώριση προστατεύει τις «συσκευές και τα ηλεκτρικά και ηλεκτρονικά όργανα», αλλά ότι η ευρεία αυτή διατύπωση δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί από την προσφεύγουσα ως επιχείρημα που παρέχει τη δυνατότητα να συναχθεί η ύπαρξη μιας πολύ έντονης ομοιότητας ούτε, κατά μείζονα λόγο, η ύπαρξη ταυτοσημίας με τα προϊόντα που μνημονεύονται στην αίτηση, ενώ μπορούσε να επιτευχθεί εύκολα ειδική προστασία των συσκευών και οργάνων τηλεπικοινωνίας.

64 Κατά συνέπεια, το τμήμα προσφυγών δεν υπέπεσε σε πλάνη ως εκ του ότι εκτίμησε ότι δεν έπρεπε να γίνει δεκτό ότι τα προϊόντα που αφορά η αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος, τα οποία περιέχονται στις κλάσεις 9 και 16, είχαν περιληφθεί στον κατάλογο των προϊόντων και των υπηρεσιών, που είχε διατυπωθεί με ευρύ τρόπο, κατά την προγενέστερη καταχώριση.

65 Εν συνεχεία, η προσφεύγουσα υποστηρίζει, όσον αφορά τις υπηρεσίες στις οποίες αναφέρεται η αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος και οι οποίες περιλαμβάνονται στις κλάσεις 35, 37, 38 και 42, ότι, σε αντίθεση με τα συμπεράσματα στα οποία κατέληξε το τμήμα προσφυγών, τα προϊόντα αυτά είναι επίσης παρόμοια με τα δικά της, καθόσον οι κατασκευαστές προϊόντων, όπως οι «ηλεκτρονικοί υπολογιστές, τα τμήματα προγραμμάτων και τα προγράμματα ηλεκτρονικών υπολογιστών που έχουν καταγραφεί σε μέσα αποθήκευσης δεδομένων», παρέχουν επίσης τις υπηρεσίες για τις οποίες ζητήθηκε η καταχώριση. Η προσφεύγουσα, στηριζόμενη σε μια απόφαση του γερμανικού Ομοσπονδιακού Δικαστηρίου διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας, συνάγει ότι τα προϊόντα της που υπάγονται στην κλάση 9 και οι υπηρεσίες τηλεπικοινωνιών της κλάσεως 38 είναι παρεμφερείς, καθόσον σημαντικό μέρος του κοινού θα μπορούσε να πιστέψει ότι οι κατασκευαστές και οι διανομείς υλικού επεξεργασίας δεδομένων παρέχουν επίσης τις αντίστοιχες υπηρεσίες τηλεπικοινωνιών, αν το χρησιμοποιούμενο σήμα είναι το ίδιο. Εξάλλου, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι η ως άνω παρατήρηση ισχύει επίσης για τις υπηρεσίες που περιλαμβάνονται στις κλάσεις 35 και 37, καθόσον οι υπηρεσίες όπως οι «υπηρεσίες απάντησης απόντος συνδρομητή» (κλάση 35) και η «εγκατάσταση και επισκευή τηλεφώνων» (κλάση 37) παρέχονται ενίοτε από τους κατασκευαστές του υλικού πληροφορικής που χρησιμοποιήθηκε και λειτουργούν ενίοτε μέσω λογισμικού. Όσον αφορά τις υπηρεσίες που τιτλοφορούνται «επιστημονική και βιομηχανική έρευνα, μηχανική, όπου περιλαμβάνονται εγκαταστάσεις προβολής και τηλεπικοινωνιακές εγκαταστάσεις» και οι οποίες περιλαμβάνονται στην κλάση 42, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι οι εν λόγω υπηρεσίες συνδέονται τόσο στενά με τον τομέα του υλικού πληροφορικής και του λογισμικού ώστε το κοινό θα μπορούσε να πιστέψει ότι τα ανωτέρω προέρχονται από τους ίδιους κατασκευαστές ή διανομείς. Τέλος, όσον αφορά τη «χρηματοδοτική μίσθωση ηλεκτρονικών υπολογιστών και προγραμμάτων ηλεκτρονικών υπολογιστών» (κλάση 42), που περιλαμβάνεται στην αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος, η προσφεύγουσα απορρίπτει το συμπέρασμα του τμήματος προσφυγών ότι τέτοιες υπηρεσίες είναι διαφορετικές από τους «ηλεκτρονικούς υπολογιστές» της και από τα «προγράμματα ηλεκτρονικών υπολογιστών που έχουν καταγραφεί σε μέσα αποθήκευσης δεδομένων» της προσφεύγουσας.

66 Εκ προοιμίου, επιβάλλεται η παρατήρηση ότι οι αρχές που έχουν εφαρμογή επί της συγκρίσεως των προϊόντων εφαρμόζονται επίσης επί της συγκρίσεως μεταξύ των υπηρεσιών και μεταξύ των προϊόντων και των υπηρεσιών. Βεβαίως, όπως παρατηρεί

το καθού, ως εκ της φύσεώς τους, τα προϊόντα είναι, κατά γενικό κανόνα, διαφορετικά από τις υπηρεσίες, αλλά γεγονός παραμένει ότι τα ανωτέρω μπορούν να είναι συμπληρωματικά, υπό την έννοια, παραδείγματος χάρη, ότι η συντήρηση του προϊόντος είναι συμπληρωματική ως προς το ίδιο το προϊόν ή ότι οι υπηρεσίες μπορούν να έχουν το ίδιο αντικείμενο ή τον ίδιο προορισμό με το προϊόν και να βρίσκονται, ως εκ τούτου, σε ανταγωνισμό. Επομένως, υπό ορισμένες περιστάσεις, είναι δυνατόν να διαπιστωθεί ομοιότητα ακόμη και μεταξύ των προϊόντων και των υπηρεσιών.

67 Εν προκειμένω, όσον αφορά, πρώτον, τις υπηρεσίες που μνημονεύονται στην αίτηση καταχωρίσεως σήματος στο πλαίσιο των κλάσεων 37 και 42, δεν μπορεί να επικριθεί η άποψη του τμήματος προσφυγών ότι οι εν λόγω υπηρεσίες δεν μπορούν να θεωρηθούν ότι είναι παρόμοιες με τις υπηρεσίες που προσδιορίζονται από την προγενέστερη καταχώριση. Συγκεκριμένα, οι υπηρεσίες της προσφεύγουσας που περιλαμβάνονται στην κλάση 42 («Υπηρεσίες παροχής προσωρινού καταλύματος και υπηρεσίες σίτισης· φωτογραφίες· μεταφράσεις· διαχείριση και εκμετάλλευση δικαιωμάτων του δημιουργού· εκμετάλλευση της πνευματικής ιδιοκτησίας») δεν έχουν καμία σχέση με τις υπηρεσίες που τιτλοφορούνται «επιστημονική και βιομηχανική έρευνα, μηχανική, όπου περιλαμβάνονται εγκαταστάσεις προβολής και τηλεπικοινωνιακές εγκαταστάσεις, ειδικότερα για την τηλεφωνία, και προγραμματισμός ηλεκτρονικών υπολογιστών, σχεδιασμός, συντήρηση και ενημέρωση λογισμικού, χρηματοδοτική μίσθωση ηλεκτρονικών υπολογιστών και προγραμμάτων ηλεκτρονικών υπολογιστών», οι οποίες επίσης περιλαμβάνονται στην κλάση 42 και για τις οποίες ζητήθηκε η προστασία. Το συμπέρασμα αυτό ισχύει επίσης για τις υπηρεσίες που περιέχονται στην αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος και οι οποίες περιλαμβάνονται στην κλάση 37, ήτοι «εγκατάσταση και επισκευή τηλεφώνων, κατασκευή, επισκευές, υπηρεσίες εγκαταστάσεων».

68 Δεύτερον, το τμήμα προσφυγών δεν υπέπεσε σε πλάνη όταν ισχυρίστηκε ότι οι υπηρεσίες που απαριθμούνται στην αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος στο πλαίσιο της κλάσεως 38 (όπως αυτές περιγράφονται στη σκέψη 3 ανωτέρω) παρουσίαζαν επαρκείς διαφορές σε σχέση με εκείνες που προσδιορίζονται από την προγενέστερη καταχώριση και περιλαμβάνονται στην κλάση 41 (όπως αυτές περιγράφονται στη σκέψη 5 ανωτέρω), λαμβανομένης υπόψη της τεχνικής φύσεώς τους και λαμβανομένων υπόψη των δεξιοτήτων που απαιτούνται για να προταθούν οι εν λόγω υπηρεσίες και των αναγκών των καταναλωτών που προορίζονται να ικανοποιήσουν. Κατά συνέπεια, οι υπηρεσίες που περιέχονται στην αίτηση καταχωρίσεως σήματος και οι οποίες περιλαμβάνονται στην κλάση 38 παρουσιάζουν, το πολύ, μια ισχνή ομοιότητα με τις υπηρεσίες που προστατεύονται από το προγενέστερο δικαίωμα και οι οποίες περιλαμβάνονται στην κλάση 41.

69 Εν συνεχεία, πρέπει να απορριφθεί το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι όλα τα προϊόντα και οι υπηρεσίες που αφορά η αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος μπορούν να συνδέονται, κατά τον ένα ή τον άλλο τρόπο, με τους «ηλεκτρονικούς υπολογιστές» και τα «προγράμματα ηλεκτρονικών υπολογιστών» (κλάση 9) που καλύπτονται από το προγενέστερο σήμα. Όπως ορθώς παρατηρεί το καθού, στη σημερινή λίαν τεχνολογική κοινωνία, σχεδόν κανένας ηλεκτρονικός ή ψηφιακός εξοπλισμός ή υλικό δεν λειτουργεί χωρίς τη χρησιμοποίηση ηλεκτρονικών υπολογιστών με τη μία ή την άλλη μορφή. Αν γινόταν δεκτή η ομοιότητα σε όλες τις περιπτώσεις όπου το προγενέστερο δικαίωμα καλύπτει τους ηλεκτρονικούς υπολογιστές, και όπου τα προϊόντα ή οι υπηρεσίες που προσδιορίζονται από το σημείο του οποίου ζητείται η καταχώριση ενδέχεται να χρησιμοποιούν ηλεκτρονικούς υπολογιστές, τούτο θα κατέληγε οπωσδήποτε στην υπέρβαση του αντικειμένου της προστασίας που χορηγείται από τον νομοθέτη στον δικαιούχο ενός σήματος. Μια τέτοια άποψη θα οδηγούσε σε μια κατάσταση στην οποία η καταχώριση του λογισμικού ή του υλικού πληροφορικής θα μπορούσε, στην πράξη, να αποκλείσει τη μεταγενέστερη καταχώριση παντός είδους ηλεκτρονικής ή ψηφιακής διεργασίας ή υπηρεσίας που εκμεταλλεύεται το ως άνω λογισμικό ή το ως άνω υλικό. Ο αποκλεισμός αυτός δεν είναι, εν πάση περιπτώσει, θεμιτός εν προκειμένω, καθόσον η αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος προορίζεται αποκλειστικώς για τις τηλεπικοινωνίες υπό τις διάφορες μορφές τους, ενώ η προγενέστερη καταχώριση δεν αναφέρεται σε καμία δραστηριότητα στον τομέα αυτό. Εξάλλου, όπως ορθώς ανέφερε το τμήμα προσφυγών, τίποτε δεν εμπόδιζε την προσφεύγουσα να προβεί στην καταχώριση του σήματός της επίσης όσον αφορά την τηλεφωνία.

70 Κατά συνέπεια, πρέπει να γίνει δεκτό ότι τα επίμαχα προϊόντα και υπηρεσίες δεν είναι παρεμφερή. Ωστόσο, υπάρχει μια εξαίρεση. Συγκεκριμένα, υπάρχει ομοιότητα μεταξύ της «χρηματοδοτικής μισθώσεως ηλεκτρονικών υπολογιστών και προγραμμάτων ηλεκτρονικών υπολογιστών» που περιέχεται στην αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος (κλάση 42) και των «ηλεκτρονικών υπολογιστών» και «προγραμμάτων ηλεκτρονικών υπολογιστών που έχουν καταγραφεί σε μέσα αποθήκευσης δεδομένων» της προσφεύγουσας (κλάση 9) λόγω της συμπληρωματικότητάς τους.

71 Από τις ανωτέρω σκέψεις προκύπτει ότι πρέπει να απορριφθούν τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας όσον αφορά τη σύγκριση των προϊόντων και των υπηρεσιών, εξαιρουμένου του επιχειρήματος που αφορά την ομοιότητα μεταξύ της «χρηματοδοτικής μισθώσεως ηλεκτρονικών υπολογιστών και προγραμμάτων ηλεκτρονικών υπολογιστών» που περιέχεται στην αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος (κλάση 42) και των «ηλεκτρονικών υπολογιστών» και «προγραμμάτων ηλεκτρονικών υπολογιστών που έχουν καταγραφεί σε μέσα αποθήκευσης δεδομένων» της προσφεύγουσας (κλάση 9).

— Ως προς τη σύγκριση των σημείων

72 Από πάγια νομολογία προκύπτει ότι η συνολική εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως πρέπει, όσον αφορά την οπτική, φωνητική ή εννοιολογική ομοιότητα των αντιπαρατιθεμένων σημείων, να στηρίζεται στη συνολική εντύπωση που προκαλούν τα σήματα, λαμβανομένων υπόψη, μεταξύ άλλων, των διακριτικών και κυρίαρχων στοιχείων τους [βλ. απόφαση του Πρωτοδικείου της 14ης Οκτωβρίου 2003, Τ-292/01, Phillips-Van Heusen κατά ΓΕΕΑ — Pash Textilvertrieb und Einzelhandel (BASS), Συλλογή 2003, σ. II-4335, σκέψη 47, και την εκεί παρατιθέμενη νομολογία].

73 Η προσφεύγουσα εκτιμά ότι υφίσταται έντονη ομοιότητα μεταξύ των δύο σημείων OBELIX και MOBILIX. Από οπτική άποψη, τα ως άνω σημεία έχουν σχεδόν το ίδιο μήκος καθώς και παρεμφερή αλληλουχία γραμμάτων και, από φωνητική άποψη, παράγουν λίαν παρεμφερείς ήχους. Δεδομένου ότι το αρχικό γράμμα «m» του σημείου του οποίου ζητείται η καταχώριση παράγει ασθενή ήχο, θα ήταν, εξάλλου, πιθανό να μην ακουστεί καλά σε ένα θορυβώδες περιβάλλον.

74 Με την προσβαλλόμενη απόφαση, το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι τα επίμαχα σημεία ήσαν παρεμφερή. Ανέφερε ότι τα δύο σημεία αποτελούντο από τον ίδιο αριθμό συλλαβών, από την ίδια αλληλουχία συμφώνων B-L-X, από παρεμφερή αλληλουχία φωνηέντων O-I (ή E)-I και είχαν το ίδιο μήκος. Τα ως άνω κοινά χαρακτηριστικά δημιουργούν μια γενική εντύπωση ομοιότητας. Η εντύπωση αυτή είναι εντονότερη από φωνητική άποψη, αλλά είναι επίσης αισθητή από οπτική άποψη, ιδίως λόγω του επιθήματος «ix». Τέλος, το τμήμα προσφυγών συνήγαγε ότι, ναι μεν οι εννοιολογικές διαφορές μεταξύ των δύο σημάτων δεν ήσαν αμελητέες, πλην όμως οι εν λόγω διαφορές δεν ήσαν ικανές να αντισταθμίσουν τις οπτικές και φωνητικές ομοιότητες.

75 Όσον αφορά, πρώτον, την οπτική σύγκριση, επιβάλλεται, εκ προοιμίου, η διαπίστωση ότι αμφότερα τα επίμαχα σήματα είναι λεκτικά σήματα. Το MOBILIX αποτελείται από επτά γράμματα και το προγενέστερο σημείο OBELIX από έξι

γράμματα. Καίτοι τα ως άνω σήματα έχουν κοινούς τους συνδυασμούς γραμμάτων «OB» και την κατάληξη «LIX», παρουσιάζουν ορισμένο αριθμό σημαντικών οπτικών διαφορών, όπως αυτές που αφορούν τα γράμματα που ακολουθούν το «OB» («E» στην πρώτη περίπτωση, «I» στη δεύτερη περίπτωση), την αρχή των λέξεων (το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση αρχίζει από «M» και το προγενέστερο σήμα από «O») και το μήκος τους. Συναφώς, πρέπει να υπομνηστεί ότι, συνήθως, η προσοχή του καταναλωτή κατευθύνεται κυρίως στην αρχή της λέξεως [απόφαση του Πρωτοδικείου της 17ης Μαρτίου 2004, T-183/02 και T-184/02, El Corte Inglés κατά ΓΕΕΑ — González Cabello και Iberia Líneas Aéreas de España (MUNDICOR), Συλλογή 2004, σ. II-965, σκέψη 83].

76 Κατά συνέπεια, επιβάλλεται το συμπέρασμα ότι τα επίμαχα σημεία δεν είναι οπτικώς παρόμοια ή ότι παρουσιάζουν, το πολύ, μια πολύ ισχνή οπτική ομοιότητα.

77 Δεύτερον, όσον αφορά τη φωνητική σύγκριση, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι τα δύο σήματα προφέρονται με τρεις συλλαβές, O-BE-LIX και MO-BIL-IX ή MO-BI-LIX. Βεβαίως, η πρώτη συλλαβή του κοινοτικού σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση, «MO», προφέρεται ευκρινώς, πράγμα που συντελεί στη διαφοροποίηση των επίμαχων σημείων, αλλά δεν είναι αμελητέο ότι το αρχικό «M», λόγω της ισχνής ηχηρότητάς του, μπορεί, ωστόσο, ενίοτε να μη γίνει αντιληπτό από τον ακροατή. Εξάλλου, η δεύτερη και η τρίτη συλλαβή προφέρονται κατά τρόπο λίαν παρεμφερή, και μάλιστα κατά τρόπο πανομοιότυπο όσον αφορά την τρίτη συλλαβή.

78 Λαμβανομένων υπόψη των ως άνω στοιχείων, επιβάλλεται το συμπέρασμα ότι τα επίμαχα σημεία παρουσιάζουν ορισμένη φωνητική ομοιότητα.

79 Όσον αφορά, τρίτον, την εννοιολογική σύγκριση, πρέπει να επισημανθεί ότι οι λέξεις «mobilix» και «obelix» δεν έχουν εννοιολογική σημασία σε καμία από τις

επίσημες γλώσσες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ωστόσο, ενώ ο όρος «mobilix» μπορεί εύκολα να γίνει αντιληπτός υπό την έννοια ότι αναφέρεται σε κάποιο κινητό πράγμα ή στην κινητικότητα, ο όρος «obelix», έστω και αν το όνομα έχει καταχωρισθεί ως λεκτικό σήμα, ήτοι χωρίς οπτική αναφορά στο πρόσωπο των κινουμένων σχεδίων, θα ταυτισθεί εύκολα από το μέσο κοινό με το σωματώδες πρόσωπο της σειράς των εικονογραφημένων περιοδικών, που είναι ευρέως γνωστή σε ολόκληρη την Ευρωπαϊκή Ένωση, το οποίο εξιστορεί τις περιπέτειές του στο πλευρό του Astérix. Η συγκεκριμένη αυτή παράσταση ενός λαοφιλούς προσώπου καθιστά λίαν απίθανη την εννοιολογική σύγχυση του κοινού με περίπου σχετικούς όρους (απόφαση Starix, σκέψη 22 ανωτέρω, σκέψη 58).

80 Τέτοιες εννοιολογικές διαφορές μπορούν να εξουδετερώσουν, υπό ορισμένες περιστάσεις, τις οπτικές και φωνητικές ομοιότητες μεταξύ των οικείων σημείων. Για μια τέτοια εξουδετέρωση απαιτείται τουλάχιστον το ένα από τα επίμαχα σημεία να έχει, από την άποψη του ενδιαφερομένου κοινού, σαφή και καθορισμένη σημασία, οπότε το κοινό αυτό να μπορεί να την προσλαμβάνει άμεσα (αποφάσεις BASS, σκέψη 72 ανωτέρω, σκέψη 54, και PICARO, σκέψη 33 ανωτέρω, σκέψη 56). Εν προκειμένω, τούτο ισχύει όσον αφορά το λεκτικό σημείο OBELIX, όπως επισημάνθηκε στην προηγούμενη σκέψη.

81 Επομένως, οι εννοιολογικές διαφορές που χωρίζουν τα επίμαχα σημεία μπορούν, εν προκειμένω, να εξουδετερώσουν τις φωνητικές ομοιότητες καθώς και τις ενδεχόμενες οπτικές ομοιότητες που επισημάνθηκαν ανωτέρω.

82 Στο πλαίσιο της εκτιμήσεως του κινδύνου συγχύσεως, επιβάλλεται η παρατήρηση ότι οι ανομοιότητες μεταξύ των επίμαχων σημείων είναι επαρκείς για να μην υπάρχει κίνδυνος συγχύσεως του ενδιαφερομένου κοινού, δεδομένου ότι ένας

τέτοιος κίνδυνος προϋποθέτει ότι, σωρευτικώς, ο βαθμός ομοιότητας των επίμαχων σημάτων και ο βαθμός ομοιότητας των προϊόντων ή υπηρεσιών που προσδιορίζουν τα σήματα αυτά είναι επαρκώς υψηλοί (απόφαση Starix, σκέψη 22 ανωτέρω, σκέψη 59).

83 Υπό τις περιστάσεις αυτές, η εκτίμηση του τμήματος προσφυγών ως προς τον διακριτικό χαρακτήρα του προγενεστέρου σήματος, καθώς και οι ισχυρισμοί της προσφεύγουσας σχετικά με τη φήμη του σήματος αυτού, δεν έχουν καμία επίπτωση επί της εφαρμογής του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β΄, του κανονισμού 40/94 στην προκειμένη υπόθεση (βλ., υπ' αυτήν την έννοια, απόφαση Starix, σκέψη 22 ανωτέρω, σκέψη 60).

84 Πράγματι, ο κίνδυνος συγχύσεως προϋποθέτει ταυτότητα ή ομοιότητα μεταξύ των σημείων αλλά και μεταξύ των προσδιοριζομένων προϊόντων και υπηρεσιών, η δε φήμη που έχει ένα σήμα αποτελεί στοιχείο που πρέπει να λαμβάνεται υπόψη προκειμένου να εκτιμάται αν η ομοιότητα μεταξύ των σημείων ή μεταξύ των προϊόντων και υπηρεσιών είναι αρκετή για να δημιουργήσει κίνδυνο συγχύσεως (βλ., υπ' αυτήν την έννοια και κατ' αναλογίαν, απόφαση Canon, σκέψη 59 ανωτέρω, σκέψεις 22 και 24). Όμως, δεδομένου ότι, εν προκειμένω, τα αντιπαρατιθέμενα σημεία δεν μπορούν να θεωρηθούν ως όμοια ή παρεμφερή, το γεγονός ότι το προγενέστερο σήμα είναι ευρέως γνωστό ή ότι χαίρει φήμης στην Ευρωπαϊκή Ένωση δεν μπορεί να επηρεάσει τη γενική εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως (βλ., υπ' αυτήν την έννοια, απόφαση Starix, σκέψη 22 ανωτέρω, σκέψη 61).

85 Τέλος, πρέπει να απορριφθεί το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι, δυνάμει του επιθήματος «ix», θα μπορούσε κάλλιστα να υποτεθεί ότι ο όρος «mobilix» εντάσσεται διακριτικά στην οικογένεια σημάτων που αποτελείται από τα πρόσωπα της σειράς «Astérix» και ότι ο εν λόγω όρος γίνεται αντιληπτός ως παράγωγο του όρου «obelix». Συγκεκριμένα, αρκεί, συναφώς, να επισημανθεί ότι η προσφεύγουσα δεν μπορεί να επικαλεστεί κανένα αποκλειστικό δικαίωμα για τη χρήση του επιθήματος «ix».

86 Από τις ανωτέρω σκέψεις προκύπτει ότι δεν πληρούται μία από τις αναγκαίες προϋποθέσεις εφαρμογής του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β΄, του κανονισμού 40/94. Συνεπώς, δεν υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση και του προγενεστέρου σήματος.

87 Υπό τις συνθήκες αυτές, ο λόγος ακυρώσεως που αντλείται από την παράβαση της ως άνω διατάξεως πρέπει να απορριφθεί, χωρίς να είναι αναγκαίο να εξεταστούν τα επιχειρήματα που προέβαλε η προσφεύγουσα στο πλαίσιο του ως άνω λόγου ακυρώσεως όσον αφορά την προβαλλόμενη φήμη του προγενεστέρου σήματος. Ομοίως, δεν συντρέχει λόγος να γίνει δεκτό το αίτημα περί εξετάσεως μαρτύρων, που διατύπωσε η προσφεύγουσα προκειμένου να αποδειχθεί η φήμη αυτή. Τέλος, προκύπτει, επίσης, ότι δεν έχει καμία συνέπεια το συμπέρασμα ότι υφίσταται ομοιότητα μεταξύ της «χρηματοδοτικής μισθώσεως ηλεκτρονικών υπολογιστών και προγραμμάτων ηλεκτρονικών υπολογιστών» που περιέχεται στην αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος (κλάση 42) και των «ηλεκτρονικών υπολογιστών» και «προγραμμάτων ηλεκτρονικών υπολογιστών που έχουν καταγραφεί σε μέσα αποθήκευσης δεδομένων» της προσφεύγουσας (κλάση 9) (βλ. σκέψη 71 ανωτέρω).

88 Κατά συνέπεια, πρέπει να απορριφθεί η προσφυγή που άσκησε η προσφεύγουσα.

Επί των δικαστικών εξόδων

89 Σύμφωνα με το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα, σύμφωνα με το σχετικό αίτημα του ΓΕΕΑ.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (τρίτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Καταδικάζει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Jaeger Tiili Czúcz

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 27 Οκτωβρίου 2005.

Ο Γραμματέας Ο Πρόεδρος

E. Coulon M. Jaeger